

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

VII. De sequestris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

essent conditionis, necnon calumniis & aliis inconvenientibus hujusmodi, quantum cum Deo possumus, obviare, omnemque disputandi materiam tollere, & in his opportune providere volentes, necnon singularum litterarum predictarum ac indiciorum, inquisitionum, processuum, condemnationum, & sententiarum deluper formatarum, & latrarum, ac formatarum & promulgandarum hujusmodi, aliorumque forsan latius expressorum tenores, contentus, formas, & compendia, ac tenorem delictorum, criminum, & excessuum, ac poenarum hujusmodi, & iudicum nomina, cognomina, gradus, & qualitates, ac quantitates, & loca, pro plene & sufficienter expressis habentes, & decernentes, necnon singulas primarias litteras confirmantes & innovantes, motu simili, &c. quod banniti & in contumaciam condemnati in poenam capitis & ultimi supplicii, si capiti ad manus Curie devenerint, per iudices ad novas sive alias defensiones faciendas, etiam intra dictum tempus non admittantur, nisi habita a nobis vel signatura nostra deluper gratia speciali, nec littera ipsa quae in eorum ordinem edita sunt, eas in aliquo suffragentur, aut illis se lavare sive defendere possint. Quinimo, quod iudices praefati sententias ipsas condemnatorias, tam in urbe, quam extra eam latas & fecundas, si tamen legitimis praecedentibus iudiciis ad inquirendum promulgatae fuerint, executioni realiter & corporaliter suis loco & tempore congruis respective totaliter & integre contra sic capros demandent, & demandari faciant, hac nostra perpetuo valitura declaratione declaramus & decernimus, & quatenus opus sit, de novo statuimus & ordinamus, & ita memis & intentionis nostrae fuisse & esse attestamus. Rom. Id. Septemb. 1571.

TITVLVS VII.
DE SEQUESTRIIS.

Pius Quartus.

Iudicibus decernendi sequestra fructuum beneficiorum lite pendente concedit facultas.

CAP. I.

Sanctissimus in Christo Pater & Dominus noster Dominus Pius divina providentia Papa IV. cupiens, propter suo pastorali incumbit officio, unicuique quod suum est tribui, iustitiamque inter omnes aequa lance ministrari, ac animarum periculis, & fraudibus eorum qui passim beneficia Ecclesiastica in mensibus, in quibus illorum collatio & provisorio per constitutiones suas, seu Cantuellarum Apostolicarum regulas deluper editas, dispositionibus suis pro tempore reservatis existunt, vacantis, seu alias eidem & sedis Apostolicae dispositioni generaliter reservatae, aut ex generali reservatione Apostolica vel alias affecta, ordinaria, seu alia auctoritate, contra dictarum constitutionum tenorem auras indebitis sibi conferri, & de illis etiam in providendi procurant, & in eis praetextu collationum & provisionum hujusmodi se intrudunt, ad hoc ut illorum fructus suos faciant, & ex eis impetrantes Apostolicos seu alias iusto titulo provisos molestant, & interim lites adeo in longum protrahant, ut impetrantes & iustum titulum habentes, aut cum eis concordare, aut eorum iuri cedere & renunciare, aut in prosecutione litem hujusmodi omnes ferè eorum facultates diffinire, & tandem in illarum prosecutione mori cogantur. Quinque beneficia in Romana Curia vel extra eam litigiosa resignant, aut eorum iuri cedunt simpliciter vel in favorem tertii, in memorialibus cum parvis datis & contentibus deluper praefatis, quae penes se retinent, & nihilominus lites hujusmodi prosequantur, & cum cognoscitur nullum ius sibi in hujusmodi beneficiis litigiosis competere, ad effugiendum sententiam, & expensas,

vel fructuum restitutionem, in quibus condemnandi venirent. Supplicationes deluper signari, ac datas, & contentus parvos hujusmodi extendi faciunt, asserentes se iam diu illa dimisisse, partes foventes bonum ius, & iudicium iustitiam ministrantes deludendo, quantum in eo est obviate, ac omnem penitus talia praefandi occasione tollere, hac sua perpetuo valitura sanctione statuit & ordinavit, quod quoties in antea aliquem super quovis beneficio Ecclesiastico, ut praefertur, reservato seu affecto, & dicta auctoritate vel alias nulliter collato tam in dicta Curia quam extra eam litigare contigerit, & iudici ordinario, seu cui causa deluper commissa fuerit, etiam summarie & extrajudicialiter, quantum sibi pro rei qualitate sufficere parte legitime citata videbitur, confiteri beneficium ipsum in dictis mensibus vacavisse, ad alias, ut praefertur, reservatum seu affectum, & nihilominus ordinaria, seu alia auctoritate nulliter collatum, & indebitè detentis existere, idem iudex reproduca citatione fructus, redditus, & proventus beneficiorum sic nulliter collatorum, & indebitè detentorum sequestrari a mandet & faciat, ac alias exequatur in praemissa necessaria & opportuna. Super quo eidem iudici omnem potestatem & auctoritatem imperpetuum est. Idemque sancti sua in causis nunc in quavis instantia coram eidem iudicibus pendentibus similiter observari mandavit. Praeterea decrevit & declaravit sic resignantes seu cedentes, & nihilominus lites hujusmodi prosequen. ne coram malitia illis prodesse, & foventibus bonum ius nocere valeat, ad fructuum, reddituum, & proventuum dictorum beneficiorum per eos perceptorum restitutionem, ac expensarum in litibus hujusmodi factarum refectionem, omniaque & singula damna & interesse in quibus condemnati fuerint, si non cessissent vel resignassent, per iudices tam ordinaria quam delegata, vel alia auctoritate fungentes, coram quibus lites ipsas pro tempore pendere seu moveri contigerit, condemnandos fore, & condemnari debere, ac ad id teneri & obligatos esse, ipsosque ad ac etiam in dictis beneficiis successores quoscunque ad partitionem sententiae, seu sententiarum, ac litterarum executoriarum pro tempore latae, seu latarum, & decretarum, à quibus appellare non liceat, ad restitutionem, seu relaxationem possessionis, ac fructuum, reddituum, & proventuum, necnon refectionem expensarum, ac damnorum, & interesse hujusmodi, perinde ac si contra eosdem successores sententia seu sententiae latae, & litterae executoriales hujusmodi decretae fuissent, cogi & compelli. Sic tamen, quod postquam alter ipsorum sententiae, seu sententias, ac restitutioni, vel relaxationi possessionis, & fructuum, reddituum, & proventuum, necnon damnorum & interesse hujusmodi refectioni, aliisque praemissis realiter & cum effectu paruerit, alter deluper molestari non possit.

Pius Quintus.

Lite pendente fructus & distributiones beneficiorum Ecclesiasticorum iudice sequestrari debent.

CAP. II.

Ordini nobis est lites minere, & à laboribus subditos, maxime personas Ecclesiasticas divino cultui deditas, relevare. Sane cum (sicut accepimus) in plebibus cathedralibus & collegiatis Ecclesiis, earum constitutionibus & statutis etiam à sede Apostolica approbatis & confirmatis cautum sit, quod occurrentibus litibus & controversiis inter provisos de dignitatibus, officiis, canonicatibus, & praebendis, portionibus, & praemissionis, ceterisque beneficiis Ecclesiasticis qualitercunque

a Sequestrum non debet concedi, nisi ius illud petenti appareat. l. citro proponas. C. de bon. auct. iud. possid. l. si is a quo. ff. ut in poss. lega. Nam si is qui petit sequestrum nisi iuris habeat, sequestrum non fiet.

quantitas, tam ordinaria, quam Apostolica auctoritate, tam super illorum provisione, seu institutione, aut possessione, quam illorum idoneitate & habilitate, aut alias ex quavis causa, & eorumdem ad dignitates, canonicatus, & prebendas, & ceteraque beneficia Ecclesiastica praedicta admisione & receptione, & capitulum, & canonicos, & ceterasque capitulares personas, ad quos admissio & receptio tam de iure quam ex consuetudine spectat & pertinet, aut etiam alias personas Ecclesiasticas, afferentes beneficia praedicta ad se de iure spectare, ipsi sic provisum interim beneficiorum huiusmodi fructus ac distributiones non percipiant, sed capitulum & canonici illas vel in suos usus & utilitatem convertendas, seu restituendas ei, cui de iure restituendae erunt, recipiant, prout in dictis constitutionibus & statutis, seu consuetudinibus continetur, quo factum est, ut lites huiusmodi immortales efficiantur, nec earum optatus finis videri possit. Hinc est quod nos hac nostra perpetuo valitura constitutione auctoritate Apostolica statuimus atque decernimus, quod fructus, redditus, & proventus, ac distributiones, ceteraque emolumenta, quae vigore constitutionum, consuetudinum, & statutorum praedictorum in capitulo & canonicis recipienda (ut praemittitur) erant, amplius non ab eisdem capitulo & canonicis recipiantur, sed penes personam fidei & facultatibus idoneam, per iudicem coram quo causa huiusmodi pendere ceperit fuerint, eligendam & nominandam deponantur, restituenda ei, cui de iure postea restituenda fuerint. Datum Romae 3. Cal. April. 1568.

TITVLVS VIII.
DE INTERDICTO.

Bonifacius VIII.

Propter pecuniarum debitum, cuiusvis provinciae, & loci publici non possunt interdicio supponi.

CAP. I.

Provide attendentes, quod ut frequentius, quamvis non sine causa, sine culpa tamen, multorum interdictioni sententia profertur. Quod sibi nonnulli iudices, nimis prompti ad proferendas easdem, etiam in negotiis five causis, quae plus interdum ex cupiditate, quam ex charitatis radice perspicuis iudicis procedere arguuntur, quodque tempore interdictioni divina organa suspenduntur, & laudes Dei, nec Ecclesiastica Sacramenta ministrantur, ut solent, tolluntur mortuis, seu minuuntur suffragia, praesertim per oblationem frequentem hostia salutaris, adolescentes & parvuli percipientes rarius sacramenta, minus inflammantur, & consolantur in fide fidelium, tepescit devotio, haereses pululant, & multiplicatur periculum animarum: praesentis constitutionis providemus edicto, ut provincia, civitas, castrum, villa, locus, territorium vel districtus, auctoritate ordinaria vel delegata non supponantur Ecclesiastico interdictioni pro pecuniario debito, vel pro cuiusvis monetae, vel pecuniae quantitate, sub quacunque occasione, vel causa, seu quovis quasto colore, pro eo maxime, quod ipsorum domini, rectores, seu officiales, quocunque nomine censeantur, aut incolae, seu inhabitatores, quod singulares personae ipsorum, flagitis vel statutis, ordinatis vel ordinandis terminis huius, seu quantitatem non solverint haecenus, aut in antea non persolverint. Nos enim ex nunc decernimus irritum & inane, si secus haecenus contigerit attentari, illudque revocamus omnino.

Leo Decimus ex concordatis Galliae.

Iudices in quacunque loca ob pecuniarum debitum interdictioni sententiam ferre non debent, nisi casibus hinc expressis assignentur.

CAP. II.
Quoniam ex indidrecta interdictionum praesentium, quae multa consueverunt ferri, etiam in locis, quod nulla civitas, oppidum, castrum, villa, territorium, districtus possit supponi interdictioni, nisi ex causa ipsorum locorum, aut domini sui rectores, aut officiales ipsorum locorum auctoritate iudicis perspicuis modi personam excommunicatam infra ab excommunicato cum effectu non egerint, aut ad satisfactionem contulerint, qua etiam postbiduum ressumi possunt, quatenus in pendentiis locum habere decernimus.

Clemens VII.

Pro pecuniario debito, vel cuiusvis auctoritate non potest iudex ordinaria vel delegata praesens locum vel personam interdiciere.

CAP. III.

Inter ea, quae per Romanum Pontificem pro Christi & salutem animarum salute quotidiè fieri debent, nam obtinenti roboris firmitatem, nonnulli Romanus Pontifex illa libere approbat, & vult, ut eo firmius illibata persistant, quo magis illis praesidio committitur. Datum frequentes in Bonifacius Papa VIII. & praedictis nostris litteris, vide attendens, quod ut frequentius, quamvis sine causa, sine culpa tamen, multorum interdictioni profertur, quod si erant nonnulli iudices, qui propter ad proferendas easdem etiam in negotiis five causis, quae interdum plus ex cupiditate, quam ex charitatis radice perspicuis iudicis procedere arguuntur, quodque tempore interdictioni divina organa suspenduntur, & laudes, nec Ecclesiastica Sacramenta ministrantur, ut solent, tolluntur mortuis, seu minuuntur suffragia, praesertim per oblationem frequentem hostia salutaris, adolescentes & parvuli percipientes rarius sacramenta, minus inflammantur, & consolantur in fide fidelium, tepescit devotio, haereses pululant, & multiplicatur periculum animarum: praesentis constitutionis providit edicto, ut nulla provincia, civitas, castrum, villa, locus, territorium, vel districtus, auctoritate ordinaria vel delegata supponatur Ecclesiastico interdictioni pro pecuniario debito, vel pro cuiusvis monetae, vel pecuniae quantitate, sub quacunque occasione, vel causa, seu quovis quasto colore, pro eo maxime, quod ipsorum domini, rectores, seu officiales, quocunque nomine censeantur, aut incolae, seu inhabitatores, quod singulares personae ipsorum, flagitis vel statutis, ordinatis vel ordinandis terminis huius, seu quantitatem non solverint haecenus, aut in antea non persolverint, si secus extiterit attentari, illudque revocamus omnino. Nos enim ex nunc decernimus irritum & inane, si secus extiterit attentari, illudque revocamus omnino. Datum Romae 15. Cal. April. 1568.

a. Supponi...